

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.616/2012/5.szám

A Kúria Bézi-Jaczkó-Mészáros Társas Ügyvédi Iroda ... által képviselt ... felperesnek,... jogtanácsos által képviselt Egyenlő Bánásmód Hatóság /1024 Budapest, Margit krt. 85./ alperes ellen, egyenlő bánásmód követelményének megsértése tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 12. napján kelt 6.K.34.545/2011/4. számú jogerős ítélete ellen alperes részéről 5. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 6.K.34.545/2011/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 20.000.-/Húszezer / forint kereseti és 70.000.- /Hetvenezer / forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Felperes 2011 májusában az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt panasszal élt az alperesi hatóságnál a ... Önkormányzattal

/a továbbiakban: Önkormányzat/ szemben. Panaszbeadványában

előadta, hogy 2010 januárjában Rásonysápberencsen lévő ingatlanát feltörték, felgyújtották. ... Polgármesterének tanácsára lakásproblémájának megoldása miatt 2011. május 11-én az Önkormányzathoz fordult, ahol ... az Önkormányzat ügyintézőjéhez irányították, aki azonban elutasító volt vele szemben. Ezt követően az Önkormányzat portáján a Kabinetiroda felől érdeklődött, útbaigazították és arról tájékoztatták, hogy az iroda vezetőjére 15-20 percet várnia kell. Amíg várakozott a hivatal előtti téren, barátjával ... beszélgettek, majd egy hölgy jött oda hozzá, aki egy cédulát nyomott a kezébe azzal a mondattal, hogy „maga cigány, magának a kisebbséghez kell fordulnia a problémájával, ...”. Ezt követően visszament a főportára, a portás azonban nem engedte be arra hivatkozással, hogy ... kapott utasítást erre. Felperes arra hivatkozott, hogy ezen események kapcsán megalázták, megfosztották attól a jogától, hogy a Kabinetiroda előterébe eljusson, a portáról kizavarták, melyre megítélése szerint roma származása miatt került sor.

Alperes a tényállás tisztázása érdekében tanúként hallgatta meg az önkormányzatnál biztonsági szolgálatot ellátó biztonsági őr, aki tagadta, hogy utasítást kapott volna bárkitől arra, hogy felperest ne engedje be az épületbe. ... aki elismerte, hogy a kisebbségi önkormányzat elérhetőségét a Városháza előtti téren átadta felperesnek, tagadta, hogy a „maga cigány, magának a kisebbségi önkormányzathoz kell fordulnia” mondat elhangzott volna. ... felperes barátját, aki az események alatt végig az épület előtt lévő téren várakozott, és aki vallomása szerint fültanúja volt annak, amikor ... felperes cigány származására utalt. ... , aki tagadta, hogy utasítást adott volna a portásnak arra, hogy felperest ne engedjék be az épületbe.

Az alperes 2011. november 5. napján kelt EBH/724/19/2011 számú határozatával felperes kérelmét elutasította. Hivatkozása szerint az eljárás során felperest terhelte annak bizonyítása, hogy származása miatt őt kedvezőtlenebb bánásmódban részesítették. Megállapította, hogy a tanúvallomások között fellelhető ellentmondások ellenére nem nyert bizonyítást az egyenlő bánásmód követelményének felperes védett tulajdonságával összefüggésben felmerült megsértése. Az, hogy felperes nem kapott megoldást problémájára, annak a hatósági hatáskör hiánya volt az oka. Amennyiben "maga cigány, magának a kisebbségi önkormányzathoz kell fordulnia problémájával" mondat ténylegesen elhangzott, és ezt felperes magára nézve sértőnek tartja, akkor személyiségi jogi pert kezdeményezhet polgári bíróság előtt.

Felperes keresettel támadta alperes határozatát, kérve annak hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra kötelezését. Álláspontja szerint a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a

hatóság nem megfelelő következtetésre jutott, nem tett eleget a tényállás tisztázási kötelezettségének, a feltárt ellentmondásokat nem kísérelte meg feloldani. Az ügyintéző őt lecigányozta, a cigánysága volt az oka, hogy nem engedték be az épületbe.

A Fővárosi Törvényszék ítéletével alperes határozatát hatályon kívül helyezte és a hatóságot új eljárásra kötelezte. Ítéletében hivatkozott az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény /a továbbiakban: Ebktv. / 30. §-ára, 8. §-ára. Megítélése szerint alperes részletesen kifejtette határozatában mérlegelésének szempontjait, azonban annak okszerűsége nem igazolható, nem tisztázta a vallomások közötti ellentmondásokat. A megismételt eljárásra előírta, hogy az épületbe bejutás megakadályozásával kapcsolatosan kell a tényállás felderítését leszűkíteni.

A jogerős ítélet ellen alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet kérve a bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatására utasítását. Hivatkozása szerint az ítélet sérti a Pp. 206. § /1/ bekezdését, valamint az Ebktv. 8. § e/ pontjában foglaltakat, téves jogértelmezéssel hivatkozott az ügy szempontjából irreleváns 30. § /1/ bekezdésére. Hangsúlyozta, eljárása során kétséget kizáróan meg tudta állapítani, hogy nem áll fenn ok-okozati összefüggés felperes Ebktv. 8. §. e/ pontjában nevesített tulajdonsága, cigány nemzetiséghez való tartozása és a fél által megjelölt hátrány között. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azon objektív körülményeket, mely szerint a felperest nem akadályozták meg abban, hogy bejusson az önkormányzat épületébe, itt meghallgatták, felvilágosítást nyújtottak számára. Az ügy szempontjából teljesen irreleváns, hogy másodjára miért nem engedte be a portás felperest a Kabinetirodára. Felperes huzamosabb ideig tartózkodott az önkormányzat hivatalában, több ügyintézővel találkozott, panaszát előadhatta, meghallgatták, roma származása miatt hátrány sem az ügyintézés, sem az önkormányzat épületébe bejutás tekintetében nem érte. Alperes megítélése szerint amennyiben felperes roma származása szerepet játszott volna az önkormányzat által tanúsított magatartás során, akkor felperes be sem jutott volna az épületbe, és nem kísérik kívánságára egyik ügyintézőtől a másikig. Hivatkozott továbbá arra, hogy az ítélet az Ebktv. 30. § /1/ bekezdésére utalása iratellenes, megalapozatlan, mivel jelen eljárás tárgya nem a szolgáltatásnyújtás megtagadása volt, hanem az Ebktv. 4. § b) pontja szerinti önkormányzati eljárás és intézkedés. Mindezek alapján anyagi, és az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés hiányában az ítélet hatályon kívül helyezését kérte.

Felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet

hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272. § /2/ bekezdése és a Pp. 275. § /2/ bekezdése alapján.

A felülvizsgálati kérelem keretei között arról kellett döntenie, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével hozta-e meg döntését, megsértette-e a Pp. 206. § /1/ bekezdését a tényállás megállapítása és az annak alapjául szolgáló bizonyítékok mérlegelése során.

A Pp. 270. § /2/ bekezdése értelmében anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, vagy okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A közigazgatási eljárásban az Ebktv. 19. §-ában foglaltak szerint felperesnek azt kellett valószínűsítene, hogy az Ebktv. 8. § e) pontjában foglalt nemzeti vagy etnikai kisebbséghez tartozása miatt az önkormányzatnál őt hátrány érte. Alperes széles körű bizonyítási eljárás lefolytatása, az érintett személyek tanúkenti kihallgatása után arra a megállapításra jutott, nem nyert bizonyítást az egyenlő bánásmód követelményének felperessel szembeni megsértése. A per során ezzel szemben a Pp. 164. § /1/ bekezdésére alapozottan a felperest terhelte az alperesi határozat jogszabálysértő voltának bizonyítása. Az általa hivatkozott ellentmondások azonban a határozati ténymegállapítások helytállóságát nem kérdőjelezik meg. Az elsőfokú bíróság felperes keresetében előadottaknak tévesen tulajdonított jelentőséget, amikor alperes határozatát azzal az iránymutatással helyezte hatályon kívül, hogy felperes épületbe bejutásának megakadályozásával kapcsolatosan tárja fel a tényállást, ugyanis - mint ahogy alperes arra helyesen utalt - nem volt az eljárás tárgya. Úgyszintén irreleváns, hogy ellentmondás van ... és ... által előadottak között, mivel annak feloldása sem vezetne a felperes által hivatkozott hátrányos megkülönböztetés megállapításához. Nem igazolja a felperessel szembeni

diszkriminációt az sem, hogy az önkormányzat ügyintézője felperest arról tájékoztatta, problémájával a cigány kisebbségi önkormányzathoz is fordulhat.

A tanúvallomások egyértelműen alátámasztják, hogy felperes az önkormányzat épületébe bement, ott segítették őt abban, hogy panaszával foglalkozó ügyintézőhöz jusson. Felperes maga sem vonta kétségbe, hogy ... meghallgatta és tájékoztatta őt, majd miután a Kabinetirodába akart menni oda is elkísérték, azonban várakoznia kellett, így kiment az épületből.

A rendelkezésre álló bizonyítékok egybevetése, együttes értékelése alapján a hatóság tényállás feltárása, valamint a rendelkezésre álló bizonyítékok értékelése, mérlegelése okszerű és megalapozott. Az elsőfokú bíróság ezzel ellentétes megállapítása a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére tekintettel sérti a Pp. 206. § /1/ bekezdését, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § /4/ bekezdése szerint eljárva hatályon kívül helyezte, és felperes alaptalan keresetét a Pp. 339. § /1/ bekezdésére utalással a döntés érdemére kiható jogszabálysértés hiányában elutasította.

A Kúria a per tárgyi illeték-feljegyzési jogára tekintettel le nem rótt kereseti és felülvizsgálati eljárás illeték megfizetésére a Pp. 78. § /1/ bekezdése, valamint a 6/1986./VI.26./IM sz. rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte.

Alperesnek perköltség iránti igénye nem volt, így e kérdésben a Kúriának döntést hoznia nem kellett.

Budapest, 2013. június 19.

Dr. Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó sk. bíró

A kiadmány hitelével

bírószági írnok